Ч. 27. Субота 19 (6) лютого 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Перед сесиєю парляменту. — Конституция Босни і Герцеговини. — З грецкого заколоту.

В парляментарних кругах розпочав ся вже рух. В німецких і ненімецких ґазетах що дня оповіщують ся нові конференциї й паради. На загал виглядає ситуация невесело й неясно та здає ся, що в передвеликодній сесиї она не прояснить ся.

Особливо викликує заколот справа реконструкциї кабінету. На справі тій зарисувала ся незгода в німецкім таборі. Німецко-національний союз, вдоволений своїм станом посіданя, боїть ся всякої зміни та боронить перед реконструкциєю кабінет, в котрім має двох своїх мужів довіря, Гохенбурґера і Шрайнера.

Инша справа з християньско-социяльною партиєю. Консервативний характер тої партиї і чисельна сила єї спонукують єї глядати собі місця в правительственній більшости. Доси кількох найвизначнійших менерів вибило ся на верх: Люеґер, Ліхтенштайн, Ебенгох, Гесман, Вайскірхнер, Патай, але решта 90 членів постійно вірно голосує за правительством, не маючи ніякої наглядної нагороди політичної.

Один з провідних орґанів христ.-соц. партиї „Reichspost“ пригадує, що 750.000 виборців віддало свої голоси на кандидатів партиї. А виборці ті і провідники їх мають претенсиї, яких не може заспокоїти тека одного міністра торговлї. Тож нетерпеливість і невдоволенє в партийних рядах зростає до щораз більших розмірів та щораз голоснійше кричить о заспокоєнє. „Маємо за мало міністрів, за мало урядників, за мало намістників наших“. Таке говорив недавно Ґесман на публичнім вічу, такі жалоби почув бар. Бінерт на передвчерашній конференциї з проводирями христ.-социяльної партиї в ратуши.

Відповідно до сего христ.-социяльна партия ухвалила вже політику свобідної руки, даючи так правительству до зрозуміня, що на єї безумовне попертє оно не може числити.

Що таке становище хр.-социяльної партиї сходить ся зі становищем славяньскої униї та може прискорити реконструкцию кабінету, то тільки припадковий збіг обставин.

Против реконструкциї кабінету висунули заінтересовані круги вістку, що цісар реконструкциї також противний. Чи правда те, не можемо знати. Якби приняти то за правду та взяти під увагу, що на пункті зміни кабінету нема доси згоди між Чехами і Німцями ані в середині німецкого табору, то можна здогадувати ся, що передсьвяточна сесия мине ся перед незміненою міністерскою лавою. Що лише нові переговори в Празі можуть витворити ситуацию відповідну для реконструкциї кабінету.

Що до найблизшої сесиї, то оголошено вже проґраму першого засіданя палати послів, скликаного на 11 год. перед полуднем дня 24 с. м. Проґрама така:

1. Вибір двох віцепрезидентів.

2. Перше читанє правит. предложеня про континґент рекрутів на 1910 рік.

3. Справозданє социяльно-політичної комісиї в справі правит. предложеня закона проти пияньства.

4. а) Перше читанє прелімінаря буджетового на 1910 р.;

б) перше читанє прав. предложеня про міну декотрих постанов що-до податку від горівки, про нове управильненє перетягувань від краєвих фондів та про зниженє реальних податків;

в) перше читанє прав. предложеня про декотрі зміни закона про доходовий податок з дня 25 жовтня 1896;

г) перше читанє прав. предложеня про податок від спадків і дарунків;

е) перше читанє прав. предложеня про опадаткованє природних мінеральних вод;

---

3)

В найбільшім місті на сьвіті.

або

Льондон, єго займавости і житє в нїм.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Бувало нераз так, що чиншівник ґрунтовий побудував собі на місци старого новий дім, а коли відтак минуло 99 літ, прийшло до суперечки і не обійшло ся без процесу, бо коли властитель ґрунту опер ся, то чиншівник мусів єго звернути в такім станї, в якім перейняв єго перед 99 роками. Хоч властителі домів побирають величезні ренти з домів, то все-таки суть они дуже малі в порівнаню з тими доходами, які дають ґрунти їх властителям. Між тими послїдними займає князь Бедфорд без сумніву найперше місце. Ціла охресність Британьского музея, 120 екрів (85 морґів), єсть єго власностию, а кождий екр представляє вартість більше як пів міліона корон. Він єсть дальше властителем славної торговиці на овочі Ковент Гарден, котра приносить єму річно 288.000 К доходу.

Ще більше землї, бо аж 300 екрів або звиш 228 морґів має вісконт Портмен. Єго ґрунти тягнуть ся на півночи від ґрунтів кн. Бедфорда довкола ул. Пекарской (Бекер стріт) і дають майже такі самі доходи як тамті. Дальше на полудни має свої посїлости кн. Вест, мінїстер; єго ґрунти, положені недалеко королївскої палати а дальше межи Гайд-парком а рікою приносять річно богато міліонів корон доходу, бо тут належать до него цїлї улиці. До ґрунтів Портмена приниряють ґрунти кн. Портленда і дають єму річно 12 міліонів корон чистого доходу. Коло парку Голенд має свої посїлости льорд Ільчестер, а ґрунти льорда Нортемптона, котрі дають також величезні доходи, знаходять ся майже в самім осередку міста. Ґрунти в західній Сіті, на котрих стоїть між иншими будинками також театр Савой і готель Сесіль, належать до льорда Сельсбері. Ще богатшу копальню золота має кн. Норфольк вздовж побережа Тамізи, підчас коли велика посїлість льорда Амгерста знаходить ся в північній части Льондону. До властителів значнійших ґрунтів в анґлійскій столици належать ще маркіз Камден, льорд Баттерзі і льорд Кедоґен.

Відповідно до економічного і промислового розвою пороблені в місті й урядженя для публичного здоровля і безпечности. В цілім місті переведена як найлїпше каналїзация, а довгота всїх каналів виносить нині більше як 150 кільометрів. Тими каналами спливає річно більше як 85 міліярдів, або на день около 225 міліонів ґальонів (ґальон має 4 і пів літра) брудної води та всякої нечистоти до моря, а яких три міліони тон сьмітя та всїляких відпадків вивозять річно 80 кільометрів далеко за місто і там їх по части нищать; за то платять податники около 6 міліонів корон річного додатку до инших податків. Але ціла дотеперішна каналїзация єсть вже за мала і показала ся потреба будови нових каналів. Будова та розложена на чотири роки, а кошти єї обчислено на 72 міліони корон.

Удержанє безпечности в місті вимагає річно около 32 міл. корон видатку. Місто удержує своїм коштом 15.850 полїциянів, отже малу армію, цілий досить великий корпус або більше як у всїх инших містах Анґлії і Валії разом. Річний видаток на удержанє сторожий пожарних виносить більше як 8 міліонів корон.

2.

Льондон за часів Шекспіра. — Електрична зелїзниця в Льондонї. — Сіті і банк анґлійский.

Наведені повисше числа показують нам наглядно теперішну величину анґлійскої столиці, сего найбільшого міста на сьвіті. Для лїпшого порівнаня і для пригадки давної бувальщини не від річи буде глянути як виглядав Льондон за часів Шекспіра (Shakespeare — жив від 1564 до 1616 р.) сего найбільшого анґлійского поета.

Шекспір родив ся в Стретфорті. Коли прийшов до Льондону, мало се місто около 300.000 жителів. Головні улиці в нім були ледви що вибруковані, але осьвітленя не було

i) перше читане прав. предложеня про побір консумцийної оплати від содової води і подібних напитків.

5. Дискусия в справі всїх доси не аґносковаких виборів до ради держ. з мая 1907 року.

Як нинїшні віденьскі телєґрами доносять, цїсар найвисшою постановою з дня 17 с. м. удїлив найвисшої санкциї проєктови конституциї для Босни і Герцеґовини. Ті закони містять: краєвий статут для Босни і Герцеґовини, виборчу ординацию, реґулямін нарад босаньско-герцеґовиньского сойму, закон о стоваришенях, о зборах і о радах повітових.

З Грециї доходять до нас дуже суперечні вісти. І так доносять з Атин о непокоячих проявах і спорах між офіцирами маринарки і войсковою лїґою. Офіцири маринарки невдоволені поведенєм лїґи хотять іти на власну руку; король же не може рішити ся, чи має станути по однїй чи по другій сторонї.

Атиньский кореспондент „Times-a“ доносить, що в кругах войскової лїґи єсть плян розоружити фльоту. Залогу в Атинах побільшено.

З другої сторони доносять з Атин, що вісти подавані европейскою прасою про непорозуміня між маринаркою а войсковою лїґою суть неправдиві і що всякі донесеня, немов би в Грециї заносило ся на домашну війну, треба принимати з великою осторожностию.

Новинки.

Львів, дня 18 лютого 1910.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував надзвичайного проф. полїтехнїки у Львові дра Ів. Богуцкого звичайним професором статистики і будівництва зелїзного та енцикльопедиї наук інжинїрских.

— **Відзначенє.** Є. В. Цїсар надав президентови Суду краєвого дрови Едв. Бавхови з нагоди перенесеня єго на власну просьбу в сталий стан спочинку командорский хрест ордера Франц Йосифа з зьвіздою.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский виїзджав на один день в справах урядових до Відня звідки вернув нинї рано.

— **Репертуар руского театру в Станиславові.** (Саля тов. ім. Монюшка. Початок о год. $7^1/_2$ вечером). Білєти продає раньше на всї тоті вистави „Народна Торговля“, а в день представленя від год. 6 вечером каса театру.

В суботу, дня 19 с. м. „Галька“, опера в 4 дїях Ст. Монюшка. Гостинний виступ М. Шимапьского, співака львівскої опери.

В недїлю, дня 20 с. м. „Ой не ходи Грицю на вечерницї“, народний образ в 5 дїях зі сьпівами і танцями М. Старицкого.

— **Огнї.** У Верини, жидачівского повіта згоріло сими днями 8 загород селяньских. Шкода виносить 9000 К а була обезпечена лиш в однїй третій части. Причиною огню була неосторожність з горіючою лямпою. — Як доносять з Камінки струмилової вибух дня 12 с. м. о півночи огонь на фільварку в Батятичах, де мешкає власитель більшої посїлости п. Т. Романовский. Згоріли два доми, стайня, шопа, 5 штук худоби і всї знаряди господарскі. Огонь по всїй імовірности був підложений і то — як кажуть — в тім намірі, щоби навіть сам властитель двора в нім згорів, бо всї двері з надворку були шнурками позавязувані так, що із середини не можна було видобути ся. Здогадують ся, що огонь підложили якісь місцеві злодїї з мести за то, що їх кілька разів покарано за крадїж на котрій їх прихоплено. — Вчера о год. пів до 6 рано вибух в Перемишли грізний огонь в складї нафти Фіпяля Гіршфельда при ул. Угорскій. Полумінє обняла борзо цїлий будинок і згоріло 41 бочок нафти. Огонь грозив дуже сусїдним будинкам, але сторожа пожарна зльокалїзувала дуже зручно огонь, а перед 8 год. таки вже зовсїм угасила.

† **Померли:** Др. Ігнатий Шишилович, радник Видїлу краєвого і начальник станциї досьвідової помер вчера по короткій недузї в 42 р. житя, вернувши перед кількома днями з урядової подорожи по Угорщинї. — В Будапештї помер др. Самуїл Рома, проф. унїверситету і специяліст в недугах паскірних.

— **Читальня „Просьвіти“ в Боснї.** Рускі поселенцї в Приярорі в Боснї оснували при помочи місцевого пароха о. Ф. Щурка і урядників Русинів із Сараєва читальню „Просьвіти“, котрої отворенє відбуло ся дня 12 с. м. На отворенє прибуло богато селян з подальших кольонїй, роблячи 3 до 4 милї дороги, хотяй на день той випала непогода. Збори відбули ся в хатї п. Ал. Тимкова, котрий відступив одну комнату на читальню. Велике вражінє зробила промова о. Щурка, що пояснив значінє національної орґанїзациї на чужинї. Всї присутні вписали ся в члени товариства, після чого вибрано видїл, в склад котрого входять о. Щурко як голова і Ст. Грицай як містоголова, В. Семак писар, Михайло Заболотний касиер, Гриць Маланчук біблїотекар і Андрій Стельмах та Іван Юриста видїлові. На зборах нарід висказав свою вдячність босаньскому правительству за те, що заспокоїло домаганя босаньских Русинів і забрало з Новим роком мадярских сьвящеників, даючи на їх місце Русинів.

— **В справі арештованих за шпіґуньство** в користь Росиї доносять дальше з Черновець: Арештований Бендак признав ся до шпіґуньства і сказав, що головним тереном єго шпіґуньскої дїяльности була Галичина. Так само признала ся й Бендакова до висилки тих листів, в котрих еї чоловік посилав всїлякі інформациї до Росиї, але боронить ся тим що не знала змісту тих листів. При ревізиї у Бендаків в помешканю знайдено 2000 рублїв готівкою, всїлякі мапи, пляни войскові і переписку, котра обтяжає дуже обоє арештованих:

Як звістно, арештовано крім Бендаків ще й трох аґентів російскої охрани. Власти, які тепер ведуть слїдство в цїлій сїй справі, суть переконані, що всї ті арештовані, як також справа шпіґуньска у Львові і в Тернополи, стоять з собою в тїсній звязи. Арештованє згаданих аґентів послїдувало в Новоселици на основі численних підозрілих обставин. Они називають ся: Людвик Ковальский, Іван Каміньский і Іван Голубєв. Два перші походять з Києва а третий з Хотина і має бути російским офіцирем. Арештовані зразу не хотїли до нїчого признати ся, але відтак Кіміньский і Ковальский признали ся, що они суть тайними аґентами охрани і задержали ся на Буковинї в переїздї до Росиї. В Галичинї слїдили за якимсь російским анархістом Яковом Дедученком, котрого однак не вислїдили. Буковиньскі власти віднесли ся до властий галицких і одержали від них відповідь, що того якогось Дедученка арештовано в Тернополи і він сидить в тамошній слїдчій вязници. Голубєв не хоче до нїчого признати ся. Всїх трох арештованих відставлено до суду карного в Чернівцях.

— **Дрібні вісти.** Нові вибори до теребовельскої ради повітової з громад сїльских на-

---

ще нїякого; тодї не то о електрицї, але й о ґазї або хоч би лиш нафтї ще нїкому й не снило ся. Довкола міста були окопи і мури а в них брами. Доми були деревляні, що найбільше на один або два поверхи з великими червоними причілками. В домах тих ще нїхто крісел не знав; замість них уживано лавок а замість диванів були що найбільше роґужки. В містї був вже тодї великий рух, але возами ще нїхто не їздив. Перші каритки увійшли в звичай аж за королевої Єлисавети а до того часу люди ходили пішки, їздили верхом на кони або лодками по рiцї а богачі казали носити ся в носилках. На Тамізї плавали ще тодї цїлі стада лебедів, котрі часто виходили на беріг на зелені левади, з котрих нинї й слїду нема. Через ріку переходив тодї один одніненький міст, Льондон Бридж, майже в тім самім місци, де стоїть теперішний. То був широкий міст з великими вежами на обох кінцях а на них висїли майже завсїгди голови страчених людий.

В самій серединї міста стояла лише що побудована біржа і церков сьв. Павла, котра служила не лиш за соборну церков в містї, але була також і місцем зборів (подібно як декуди ще й нинї) для т. зв. золотої молодежи; тут був нїби льокаль клюбовий, де люди сходили ся, щоби розповідати собі всїлякі новинки, тут сходили ся ті, що шукали служби або хотїли найминти когось на службу. Накопець була ся церков прибіжищем для всїх довжників, котрі сюди втікали, скоро їх за довги мали всадити до арешту. Тут не вільно було їм нїчого робити. На улицях закликали помічники купецкі людий до склепів, ходили процесиї і весїльні походи. В серединї міста не сьмів театр бути; міскі власти і висші круги міщаньскі споглядали на театр і єго артистів кривим оком та визначали єму місце за містом над рікою, там, де показували борбу когутів або борбу псів з медведями.

Що й ноша була тодї инша, як теперішна, о тім не треба й говорити; але цікавійше то, що тодїшні Льондонцї майже не знали печий і ліжок. Аж до того часу огрівано комнати в зимі т. зв. коминками — широким огнищем в однїй стїнї, де розкладано огонь з таких полїн, які нинї складаємо в сяги. В богатших домах зачинали однак вже ставити кафлеві печи і топити в них вуглєм. Так само зачинала ледви що входити в моду лїпша і вигіднїйша постїль. Коли Шекспірів заможний дїдо Роберт Арден робив в 1556 р. своє завіщанє, було в єго домі, де мешкав разом з сїмома доньками, лиш одно ліжко. Тодї спали люди в Льондонї на соломяних матерацах а під голови клали деревляні клецики та накривали ся кожухами або якими небудь зьвірячими кожами. Богаті люди украшали стїни своїх домів в той спосіб, що вішали на них цьвітисті і дорогі коври.

В тих часах був такий звичай, що люди обідали о 11 год. перед полуднем а чим більшого пана хтось хотїв удавати, тим раньше обідав. Богачі як і тепер любили добре собі попоїсти і випити та сидїли довго при обідї; але того не уважав собі нїхто за сором хоч би де й в гостях встати серед обіду від стола та піти на сторону або ще й когось другого закликати до кабінетику. Столове начинє було дуже просте. Ще в 1592 р. найбільші пани їли лиш деревляними ложками і з деревляних мисок і тарілок. Аж в сїм часї цинове і срібне столове начинє зачало заступати деревляне.

Ножів уживано при столї вже від 1563 р. загально, але вилок за Шекспіра ще нїхто не знав; замість них служили пальцї. Здає ся, що вилка завів в Анґлиї аж анґлійский подорожник Корят (Coryat), котрий був через пять місяцїв в Італиї і там научив ся їсти вилками та завів сей звичай сперву й в Льондонї. В описї своєї подорожі виданім в 1611 р. так він каже:

„У всїх італїяньских містах, через котрі я переїздив, добачив я той звичай, якого я на своїх подорожах в инших краях нїгде не видїв та й не гадаю, щоби той звичай був денебудь між християнами поза Італїєю. Італїянцї а навіть чужинцї, що перебувають в Італиї, уживають, бачите, при обідї малих вилок, котрими собі при їдї помагають, бо коли краюють мясо ножем, котрий держать в однїй руцї, запихають вилки, котрі держать в другій руцї, в той сам кусень мяса і длятого уважають то за похибку проти доброго звичаю, коли хтось пхає пальцї в страву, котрою мають всї живити ся. А причина того єсть слїдуюча: Італїянцї добачили, що пальцї не у всїх людий однаково чисті. — Із сего видимо заразом, що Корят перший завів вилки в своїй вітчинї і що сей звичай пішов з Італиї, де єго завели були ще стародавні Римляни. В тих часах знали вже в Льондонї також тютюн і були окремі крами, де не лиш тютюн продавали, але й учили, як єго курити. Тої штуки учили ся особливо богаті паничі а відтак ішли до театру, сїдали на сценї і там курили“.

(Дальше буде).

значені на день 30 марта, з громад міских на 31 марта а з більшої посілости на день 1 цьвітня с. р. — Славнозвістна наша оперова артистка п. Соломея Крушельницка виступає тепер в театрі С. Карльо в Неаполи. Перший раз виступила там дня 28 січня в опері „Льореляй“. — На площи сьв. Духа знайдено книжочку каси ощадности виставлепу на імя Марії Ґостиньскої. — П. Ельзиї Найвельт вкрадено з помешканя при ул. сьв. Анни ч. 17 ґардеробу вартости 1200 К а п. Марнї Рудпицкій при ул. Пекарскій ч. 9 біле вартости около 120 К. — Однорічнякови п. Мартинови Маковскому пропав десь з касарні баґнет ч. 925 а команда 32 полку артилерії зробила донесенє до поліциі з просьбою, щоби она зробила в сій справі доходженя. Рівночасно донесла та сама команда, що хтось вдомив ся до кузьні тогож полку і вкрав кільканайцять знарядів до підковуваня коний вартости 50 К. — З Окляид в Калфорнії наспіла нинї вість, що в Ст. Льоренцо вилетіла у воздух пороховня і згинуло при тім 20 людий, котрих тіла так рознесло, що й слід по них пропав. — Звістному Вінкентию Бельскому, котрого львівский суд засудив недавно тому за обманьство на шкоду пп. Мотилєвских на 15 місяців вязниці, підвисшив висший суд карний, увзгляднюючи відклик прокуратора, кару па 30 місяців вязниці.

— **З Яворова** доносять: До тутешної приватної рускої ґімназиі було вписаних па початку шкільного року до І. кляси 54 учеників, до II-ої 37, разом 91. З того клясифіковано в І. кл. 55 (під конець першого курсу прибув 1 ученик з утраквістичної ґімназиї в Яворові), в II. кл. 35, (бо двох виступило серед курсу), разом 90 уч. В І. кл. дуже добрий поступ в науці був у 9 учеників, добрий у 31 уч.; злу ноту в однім предметї дістало 8 уч., в кількох предметах 7 уч. В II. кл. дуже добрий поступ був у 8 уч., добрий у 15 уч.; злу ноту в однім предм. дістало 3 уч., в кількох предметах 8 уч., призначено до доповняючого іспиту 1 ученика. — Тепер є в обох клясах 93 учеників, бо на початку другого півроку прибув 1 ученик (приватист) до І. кляси, а двох прибуло до II. кляси. Після віроісповідань є тепер: греко-католиків 90, римо-кат. 2, мойсеєвого вір. 1. Після народностий: Русинів 90, Поляк 1, Німець 1, Жид 1. З самого Яворова є тепер 60 учеників, з яворівского повіта 22, з мостиского повіта 6, з чесанівского 2 і 1 з бережаньского.

— **Хитрі фальшівники банкнотів.** Суд окружний в Стрию подає до публичної відомости: Ной Копф з Довжки, що прізвав ся фальшиво Саламоном Зільбером з Ню-Йорку, Зелиґ Лейба Ляиґер з Болехова і Мошко Квартлєр із Станиславова позістають в слідчім арешті в Стрию за злочин обманьства, котрого допускали ся в той спосіб, що будучи в порозуміню, представляли хитро, мов би то они способом електротехнічним могли зробити фотоґрафічні відбитки 1000-коронових банкнотів, дуже подібних до правдивих і тим способом обманювали ріжних людий.

Коли знайшли когось так легковірного, брали від него правдиві банкноти нїби на то, щоби з них поробити відбитки чи то для себе чи для когось третого, мачали їх в ріжних і красках, обвивали в кольоровий папір і клали до валїзки в движимим дном, заосмотреної лямпкою електричною і дзвінком, а відтак виймали з валїзки инший подібний папір з кусеями білого паперу і вкладали до деревляної зашрубованої праси, котру давали відтак властителям банкнотів, вмовляючи в них, що в той спосіб зробить ся відбитка; за кілька днів явить ся котрийсь у него і видасть єму правдивий банкнот, а відбитки собі забере.

Тимчасом мантії з правдивими банкнотами иноді навіть в значній скількости щезали, а пошкодовані боячись, щоби їх за фальшоване гроший не потягано до одвічальности карно-судової, втїкали. Шкода зроблена в той спосіб або намірена виносить доси около 40.000 К.

На внесенє ц. к. прокураториї державної в Стрию з дня 10 лютого стр. 297 10 оголошує ся отсим, що в той спосіб пошкодовані не не потребують побоювати ся карно-судової одвічальности і взиває ся всіх пошкодованих, щоби свою шкоду зголосили в суді в Стрию.

Телеґрами.

Віденъ 18 лютого. Сейзмоґраф в тутешній стациї метерольоґічній занотував нинї о 6 год. 12 мін. і 7 год. рано трясенє землї о середній силї у віддалї 16.000 кільометрів.

Віденъ 18 лютого. Стан здоровля дра Люеґера погіршив ся. Болї значно більші. Запаленє поступає так, що показує ся конечна потреба нової операциї.

Франкфурт 18 лютого. Вчера відбули ся збори социял-демократів в цїли запротестованя против поступованя поліциї в послїдну неділю. Також по вчерашних зборах прийшло до стички з поліциєю, котра ужила оружия. Одному з демонстрантів прострілено легки і єму грозить утрата житя. Другий демонстрант і якась женщина зранені легко; богато осіб поранили полициянн шаблями; одному полициянови пробито груди.

Константинополь 18 лютого. Декотрі часописи доказують, що ґенеральний штаб постановив уфортифікувати Солунь.

Константинополь 18 лютого. „Jeni Gazette“ довідує ся, що турецкі амбасадори у Відни, Парижи і Петербурзі та турецкий посол в Софії покликані до Константинополя.

Мілєто (Калябрия) 18 лютого. Сейзмоґрафічні апарати занотували нинї о 6 год. 7 мін. рано сильне землетрясенє у віддалї 400 кільометрів.

Софія 18 лютого. Сейзмоґрафічні апарати занотували нинї о 5 год. 47 мін. рано землетрясенє в недалекій віддалї.

Турин 18 лютого. Кн. Абруццїв виголосив вчера в театрі Вітторіо Емануеле двогодинний виклад о своїм походї до Каракорум в Індиї.

Ст. Яґо де Чілє 18 лютого. Богато осіб знаючих особисто Кука, доказує рішучо, що Кук мешкає тут під прибраним назвиском Пріґа. Пріґ знов рішучо перечить тому, мов би він був Куком.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, 5·$\underline{50}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, 10·$\underline{30}$.

З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*), **$2^{\underline{05}}$**, 5·53, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, $10^{\underline{12}}$.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·$\underline{44}$, 6·$\underline{29}$*), 11·$\underline{55}$*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·$\underline{28}$, 6·13*), 11·$\underline{39}$*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
" 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
" 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·$\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·$\underline{15}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 $11^{\underline{45}}$.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30*), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, $11^{\underline{15}}$.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.

До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), $10^{\underline{38}}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·$\underline{45}$.

До Сокаля: 6·14, 11.05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, $8^{\underline{39}}$, $11^{\underline{32}}$.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), $6^{\underline{30}}$, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·$\underline{53}$*), 6·32, 1·49*), 6·$\underline{50}$, 10·$\underline{54}$*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
" 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
" 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).